Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Guldskat
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297435808/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

laae Drengen i Fingrene, han vilde blive meer end Trommeslager, han vilde blive Stadsmusikant.

»Soldat vil jeg være!« sagde *Peter*; for han var endnu en ganske lille Fyr, og syntes, at det var det Yndigste i Verden at bære Gevær og at kunne gaae saaledes »Een, to! een, to!« [60] og at bære Uniform og Sabel.

»Du skal lære at lystre Trommeskindet! trommelom! kom, kom!« sagde *Trommen*.

»Ja, naar han kunde marschere op til General!« sagde *Faderen*; »men saa maa der være Krig!«

»Gud frie os fra den!« sagde *Moder*.

»Vi have ikke Noget at miste!« sagde *Fader*.

»Ja, vi have da min Dreng!« sagde hun.

»Men naar han nu kommer hjem som General!« sagde *Fader*.

»Uden Arme og Been!« sagde *Moder*; »nei, maa jeg beholde min Guldskat heel!«

»Trom! trom! trom!« Brandtrommen gik, alle Trommerne gik. Der var Krig. Soldaterne droge afsted og Trommeslagerens Dreng fulgte med: »Rødtop! Guldskat!« Moderen græd; Faderen saae ham i Tankerne »berømmelig«, Stadsmusikanten mente, han burde ikke gaae i Krigen, men blive ved Hjemme-Musiken.

»Rødtop!« sagde *Soldaterne*, og *Peter* loe; men sagde Een og Anden: »Rævepels!« da bed han Munden sammen, saae frem i den vide Verden; det Skjældsord kom ham ikke ved.

Flink var Drengen; Sindet freidigt, Humeuret godt og det er den bedste Feltflaske, sagde de gamle Kammerater.

I Regn og Rusk, gjennemblødt til Skindet, maatte han, un- [61] der aaben Himmel, ligge ude mangen Nat, men Humeuret blev hos ham, Trommestikkerne sloge: »Trommelom! Alle Mand op!« Jo han var tilvisse født Trommeslager.

Det var en Slagdag; Solen var endnu ikke oppe, men Morgen var det: Luften kold, Kampen hed; der var Taage i Luften, men mere Damp af Krudtet. Kuglerne og Granaterne fløi hen over Hovederne og ind i Hovederne, i Krop og Lemmer; men fremad gik det. Een og Anden sank i Knæ, blodig i Tindingen, kridhvid i Ansigtet. Den lille Trommeslager havde endnu sin sunde Couleur; ham var ingen Meen skeet; han saae med nok saa fornøiet et Ansigt paa Regimentshunden, der sprang foran

7 kom, kom] *overstreget og gentaget med fremmed hånd, i margin* NB t. 30
sloge] slog kf, sloge AC, slog D.